

PRESENTACIÓ

a la traducció catalana.

L'edició complerta de l'Amfiteatre de la Sapiència Eterna, amb les 12 planxes gravades, fou publicada a Hannover en 1609, quatre anys després de la mort del seu autor, Heinrich Khunrath, de qui, nat a Leipsig en 1560, poc se sap de la seva vida, sols que obtingué en 1588 el diploma de metge a la Universitat de Bale i que exercí a Hamburg i a Dresde, on morí en 1605.

L'obra, il·lustrada amb 12 gravats, es presenta com un comentari de 365 versets trets del llibre dels Proverbis i del de la Saviesa, és a dir un per a cada dia de l'any, com per indicar-nos que l'Escriptura ha de ser llegida, estudiada i meditada cada dia del curs de l'any. Això constitueix una primera particularitat d'aquest tractat que vol estar en la línia hermètica dels mestres de l'Alquímia. Aquí hi ha una crida i una invitació a buscar la clau de la Gran Obra en l'ensenyament de les Escriptures.

La segona particularitat d'aquesta obra és que es posa en la corrent dels cabalistes cristians, iniciada a la fi del segle XV per Pic de la Mirandola, seguit de Jean Reuchlin i d'altres. El primer en fer la relació entre Càbala hebraica i l'Alquímia, fou Giovanni Agostino Pantheo, sacerdot de Venècia, en el seu tractat titulat: "Voarchadumia contra alchimiám", publicat en 1518. De fet Càbala i Alquímia no constitueixen dues ciències distintes, ja que en realitat se superposen com dues maneres d'exposar la mateixa cosa. D'altres alquimistes han establert la mateixa relació, com, per exemple, Paracels, Agrippa, John Dee. Per altra part, Khunrath es presenta com deixeble de Paracels (1493-1541).

L'aparició de l'Amfiteatre tingué un gran ressò en el món dels hermetistes. Alguns el criticaren com massa poc operatiu en relació a la pràctica de laboratori; d'altres es burlaren del seu estil emfàtic i pompós. No obstant, els Rosa+Creus, les idees dels quals s'escampen poc després de la publicació de l'Amfiteatre, n'han fet molt de cas i l'han defensat. Entre aquests, Michel Maier, metge i conseller de l'emperador Rodolf II i autor de l'Atalanta Fugiens, així com l'anglès Robert Fludd, ambdós contemporanis d'Heinrich Khunrath.

Ràpidament el lector s'adonarà de la riquesa i de la diversitat de cites que ens ofereix aquest tractat, cosa que testimonia l'amplitud de la cultura del seu autor. A més, Khunrath, com tots els mestres de la paraula, ens deixa constantment entendre la importància del Mot, i això, certament, no és cap casualitat si se sap que la Revelació és el misteri de la Paraula.

Ens incita a esdevenir "Intel·ligents" segons la Sapiència: "El Savi, diu, no anomena aquí Intel·ligents als que en les diferents llengües hebrea, grega, llatina no comprenen altra cosa que el sentit etimològic literal, sinó als que recullen com la nou, és a dir la part més succinta de l'esperit, i on hi trobem la medul·la. Aquests són els Intel·ligents segons la Intel·ligència, dit altrament, segons la Sapiència. És d'aquests que parlen els Filòsofs físico-químics, quan diuen: Escrivim pels Intel·ligents i pels Savis, no pels ignorants." (Comentari al verset XLIII)

Aquesta traducció catalana ha sigut realitzada a partir de la versió francesa de Grillot de Givry, i volem felicitar al traductor, Desideri Forner, per haver superat les dificultats presentades per aquest text farcit de mots trets del llatí, del grec i fins de l'hebreu.

Estem persuadit que aquesta obra serà d'un gran servei per a tots els que voldran prendre's la molèstia de llegir-la i de meditar-la, ni que sigui un poc, ja que el seu autor és un bon mestre capaç de guiar-nos en la via que, mitjançant la Sapiència divina, mena als misteris de la Càbala química, ensenyada pels Savis i els Profetes de tots els temps.

C. d'Hooghvorst.